

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Osvvaldi Regis Anglorum, ex ijs quæ sunt apud Venerab. Bedam, lib. 3. Histor. Eccl gentis Anglorum. Migravit è corpore anno Domini 642. Theodori Papæ 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

Vide tom. 8. VITA S. OSVVALDI REGIS AN-
 - Ann. C. Bar. glorum, ex ijs qua sunt apud Venerab. Bedam,
 lib. 3. Histor. Eccl. gentis Anglorum. Migratione
 corpore anno Domini 642. Theodori Papa. 1.

5. Augusti.

OSVVALDVS Anglorum Rex, cum con-
 tra infandi Britonum Ducis immensas
 copias, cum paruo admodum exercitu
 præliaturus in locum qui lingua Anglorum
 Denises burna, id est, riuus Denisi dicitur, de-
 scendisset, fertur factam citato opere Crucem
 suis ipse manibus in foueam demisisse, atque
 vtraque manu erectam tenuisse, donec aggesto
 à militibus puluere terræ figeretur; Quo facto
 elata in altum voce cuncto exercitui procla-
 maste, vt omnes flexis secum genibus omnipo-
 tentem Deum deprecarentur, quo ab hoste fe-
 roce & iniqua bella moliente victoriam repor-
 tarent. Fecerunt omnes vt iusserat rex; moxque
 arreptis armis in hostem progressi, iuxta meri-
 tum suæ fidei victoria potiti sunt. In cuius loco
 orationis, innumera virtutes sanitatum noscun-
 tur esse patratæ, ad indicium videlicet ac me-
 moriam fidei Regis. Nam & vsque hodiè multi
 de ipso ligno sacro sanctæ Crucis assulas excin-
 dere solent; quibus in aquas missis, potu eiused
 aquæ tam pecora quàm homines languentes sa-
 nitatem consequuntur.

Porro idem Rex vt susceptis regni gubernan-
 culis gentem sibi dicto audientè reddidit, enixe
 operam dedit, vt Christianæ fidei gratia, cuius
 in expugnandis barbaris per maxima iam ca-
 perat experimenta, regnum imbueretur; Misit
 itaque ad maiores natu Scotorum, (apud quos
 inter

Rex Oswald.
 p. eclarum
 de hostibus
 suis Crucis
 virtute Vi-
 toriam adi-
 piscitur.

inter exilij sui incommoda baptismatis sacra-
 menta, cum his qui secum erant militibus, con-
 sequutus erat) petens vt sibi Antistitis alicuius
 copia fieret, cuius doctrina ac ministe-
 riogens, quam regebat, à profanis ritibus ad
 Christiana sacra traduci posset. Nec dif-
 ficulter, quod petebat, impetrauit. Obtinuit
 namque pontificem Aidanum summæ mansue-
 tudinis ac pietatis virum, qui honorificè à Rege
 exceptus, sedem in insula Lindisfarnensi, vbi i-
 ple Rex degebat, constituit. Cuius admonitio-
 nibus cum in omnibus humiliter alacriterque
 obtemperaret Rex, tum pulcherrimo sæpè spe-
 ctaculo contigit, vt Euangelizante antistite, qui
 Anglorum linguam perfectè non nouerat, suis
 ipse ducibus ac ministris interpretis verbi exi-
 steret cælestis. Factumque est exindè, vt plures
 per dies illos de Scotorum regione in Britan-
 niam confluerent, atque Anglorum prouincijs
 magna deuotione verbum fidei annunciarent:
 ita vt innumeri, eximia eorum pietate ac præ-
 claris regis pientissimi operib⁹ prouocati, Chri-
 sto sua certatim nomina darent. Construebatur
 ergo Ecclesiæ per loca; cõcurrebant ad audien-
 dũ Dei verbum populi gaudentes; donabantur
 munere regio possessiones ad instruenda mona-
 steria; imbuebantur præceptoribus Scotis par-
 uuli Anglorũ, vnà cum maioribus, studijs cæle-
 stis disciplinæ planè admirandis. Nam monachi
 erant maximè, qui ad excolendam Domini vi-
 neam venerant; monachus & ipse episcopus Ai-
 danus; cuius doctrina rex Osvaldus cũ ea, cui
 præerat gēte Anglorũ, institutus, nõ solũ inco-
 gnita progenitoribus suis regna cælorũ sperare

*Aidanus in-
signis Episcopus*

*Rex suis sæpè
concionatur.*

*Monachi o-
lim præcipuè
vineam Do-
mini excole-
bant.*

*Rex Osual-
dus in sum-
ma potentia
summè humi-
lis.*

didicit, sed & regna terrarum, plusquam vlli
maiorum eius, ab eodem vno omnipotenti Deo
consequutus est. Denique omnes nationes &
prouincias Britanniae, quae in quatuor linguas,
id est, Britonum, Pictorum, Scotorum & Anglo-
rum diuisae sunt, in ditioe accepit. Quo regni
culmine sublimatus, nihilominus, quod mirum
dictu est, pauperibus & peregrinis semper hu-
milis, benignus, & largus fuit.

*Manus Regis
elemosynis
dedita non
putrefacta.*

Denique fertur quod tempore quodam, cu
die sancto Paschae cum praefato antistite conse-
disset ad prandium, positusq; esset in mensa co-
ram eo discus argenteus, regalibus epulis refer-
tus, iamque essent manus ad panem benedicen-
dum missuri, intrauit subito minister ipse, cui
fufcipiendorum inopum cura erat delegata, &
indicauit Regi, quia maxima pauperum multi-
tudo vndecunq; adueniens per plateas sederet,
elemosynae aliquid a Rege expectans. Qui mox
dapes sibi appostas deferri pauperibus iussit,
sed & discum confringi, atque eisdem minuta-
tim diuidi praecipit. Quo viso, pontifex qui assi-
debat, delectatus tali facto pietatis, apprehen-
sa eius dextera, ait; Nunquam haec manus inue-
terascet. Quod & ita iuxta votu benedictionis
eius prouenit. Nam cum interfecto illo in pu-
gna, manus eum brachio a caetero esset corpore
resecta, contigit vt haecenus incorrupta perdu-
ret; quae in vrbe regia, quae a Regina quondam
vocabulo Bebbae cognominatur, loculo inclusa
argenteo, digno a cunctis honore veneratur. Hu-
ius industria Regis, Deirorum & Berniciorum
prouinciae, quae eatenus hostili odio dissidebant,
in vnam pacem & velut vnum in populum sunt
com-

compaginata. Erat autem nepos Eduini Regis ex sorore Acha: dignumque fuit, ut tantus præcessor talem haberet de sua consanguinitate & religionis hæredem, & regni.

Regnavit autem Osualdus Rex Christianissimus novem annis, annumerato illo anno, quem & feralis impietas Regis Britonum, & apostasia demens Regum Anglorum detestabilem fecerat. Siquidem vno animo, omniumque consensu firmatum est, ut nomen & memoria apostatarum, de catalogo Regum Christianorum prorsus aboleri deberet, neque aliquis regno eorum anus adnotari. Quo completo annorum curriculo, fortiter dimicans in prælio contra paganum Regem Merciorum, gentemque paganam occubuit, in loco qui lingua Anglorum vocatur Maserfelth, anno ætatis suæ trigesimo octavo, die quinto Mensis Augusti. Cuius quanta fides in Deum, quæ deuotio mentis fuerit, etiam post mortem virtutum miraculis claruit. Namque in loco, vbi pro patria dimicans à paganis interfectus est, vique hodiè sanitates infirmorum & hominum & pecorum mirabiliter exuberant. Vndè contigit, ut puluerem ipsam, vbi corpus eius in terram corruit, multi auferentes, & in aquam mittentes, suis per hoc infirmis multum commodi afferrent. Qui videlicet mos ad eò increbuit, ut paulatim ablata exindè terra, fossam ad mensuram staturæ virilis altam reddiderit. Nec mirandum, in loco mortis illius infirmos sanari, qui semper, dum viueret, infirmis & pauperibus consulere, opemque ferre non cessabat. Et multa quidem in loco illo, vel de puluere loci il-

Reges à fide apostate sempiterna oblivione damnantur.

Locus in quo rex Osualdus occisus est, miraculis celeberris.

lius facta virtutum miracula narrantur; sed non duo tantum, quæ à maioribus accepimus, referre satis duximus.

Non multò post interfectionem eius exacto tempore, quidam equo insidens iuxta locum illum iter agebat. Cuius equus subita lassitudine oppressus concidit. Cumque diu spumando aliaque mortis indicia exhibendo huc illucque se volutaret, tandem ad locum illum, vbi Rex Osvaldus occubuit, deuenit. Nec mora, statim & dolore, & insanis membrorum moribus fugatis, sanus exiliit, atque per omnia loca herbarum vireta auidius carpere cœpit. Qua re vir sagacis ingenij admiratione defixus, intellexit aliquid miræ sanctitatis loco illi inesse. Itaque posito ibi signo, iter suum profecutus est, & equo egregiè forti ad destinatum vsque hospitium vsus est. Quo dum adueniret, inuenit puellam ibi neptem patrisfamilias longo paralyfis morbo grauata. Et cù familiares domus illius de acerba puellæ infirmitate ipso præsentente quererentur, cœpit dicere de loco illo, vbi caballus suus præter omnem opinionem subito curatus fuerat. Quid multa? Subuectam curru puellam duxerunt ad locum. At illa humi posita, leui motu sopore oppressa est. Indè euigilans, sanatam se ab illa corporis dissolutione sensit, suisque ipsa pedibus sana & incolumis domum repetiit. Sunt alia plurima virtutum miracula & præclara beneficia, quæ omnipotens DEVS per reliquias sanctissimi Regis huius mortalibus conferre dignatus est. Nec mirandum sanè, preces Regis illius, iam cum Domino regnantis, multum valere apud eum, qui

qui tem
nens, ma
ac depre
pore ma
oration
dum ora
genibus
inter ve
armis &
ret se pe
tus sui f
de alior
occubu
nomine
caput,
sas, imp
farcis f
fucesse
victrici
disfarn
ciuitate
dit. Q
ista in
fisse die
ctum et
cum di
cunque
Domir
dem il
dem et
re in c
imagin
secura

qui temporalis regni quondam gubernacula tenens, magis pro æterno regno semper laborare ac deprecari solebat. Deniq; ferunt, quia à tempore matutinæ laudis, sæpius ad diem vsque in orationibus perstiterit, atque ob crebrum modum orandi, semper vbicunq; federet, flexis genibus supinas manus habere solitus sit. Sed & inter verba orationis vitam finiuit. Nam cum armis & hostibus circumseptus, iam iam videret se perimendum, preces pro animabus exercitus sui fudit; atque ita demum Rex sanctissimus de aliorum magis quam de sua salute sollicitus occubuit. Ossa illius in monasterio Beardanam nomine, Lindissæ prouinciæ condita sunt. Porro caput, & manus cum brachijs à corpore precisas, impius Merciorum Rex, pro triumpho in furcis suspendi iussit. Quæ tamen post annum, successor regni eius Osuvinus, cum exercitu victrici manu abstulit; & caput quidem in Lindisfarnensis Ecclesiæ cœmeterio, in regia verò ciuitate manus cum brachijs honorificè condidit. Quis non dixerit, si oculis tantum carnis ista inspiciat, Osuvaldum miserrimo sine clausisse diem, & à Deo quodammodo visum derelictum esse? At angusti animi fuerit id cogitasse; cum diuini oraculi testificatione certum sit, vt cunq; acciderit, pretiosam esse in conspectu Domini mortem sanctorum eius; ac visos quidem illos, oculis insipientium mori, verum eosdem esse in pace, atque vnà cum Christo regnare in cælis; quod ne putaret aliquis esse inanem imaginem in Osualdo, perspicuè cunctis quæ secuta sunt miracula declararunt.

Bb 4

DEDI-

Regis asiduum præcædi studium.